

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatelky **M. Ch.**, za účasti **Krajského úřadu Zlínského kraje**, se sídlem ve Zlíně, tř. Tomáše Bati 3792, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 6. 2007, č. j. 29 Ca 131/2005 – 28,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností stěžovatelka napadla usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. 6. 2007, č. j. 29 Ca 131/2005 – 28, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě, kterou se domáhala, aby bylo Krajskému úřadu Zlínského kraje (dále jen „krajský úřad“) uloženo v rámci opatření proti nečinnosti prvoinstančního orgánu ve věci nepovolených staveb manželů H. a K. H. v k. ú. K. v sousedství matky stěžovatelky M. Ch. (dále jen „žalobkyně“) provést příslušná spolehlivá zjištění stavu věci a neprodleně zahájit (nelze-li nápravy dosáhnout jinak) v celém rozsahu těchto nepovolených staveb o nich z moci úřední řízení o jejich odstranění podle ust. § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „stavební zákon“). V odůvodnění tohoto usnesení krajský soud uvedl, že se z vrácené listovní zásilky, která obsahovala předvolání na jednání, dozvěděl, že žalobkyně zemřela. Ačkoliv byla žalobkyně zastoupena obecnou zmocněnkyní (stěžovatelkou), nebylo možno v řízení pokračovat vzhledem k povaze věci, když práva uplatňovaná předmětnou žalobou byla vázána na osobu žalobkyně a nemohla přejít na její právní nástupce. Nemohlo tedy být v soudním řízení pokračováno, a proto krajský soud řízení podle ust. § 47 písm. c) ve spojení s § 64 s. ř. s. a ust. § 107 odst. 5 o. s. ř. zastavil.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností nejprve zabýval z hlediska splnění podmínek řízení. Jelikož kasační stížnost podala dcera žalobkyně, která žalobkyni v řízení před krajským soudem zastupovala na základě plné moci, musel Nejvyšší správní soud v první řadě zodpovědět otázku, zda závěr krajského soudu, že práva uplatňovaná předmětnou žalobou byla vázána na osobu žalobkyně a nemohla přejít na její právní nástupce, je v souladu se zákonem.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala, aby krajský úřad v rámci opatření proti nečinnosti správního orgánu I. stupně provedl příslušná spolehlivá zjištění stavu věci a neprodleně zahájil řízení o odstranění nepovolených staveb RD manželů H. a K. H. v bezprostředním sousedství žalobkyně postavených takto na pozemcích, o jejichž vlastnictví vede žalobkyně soudní spor. Pokud o těchto stavbách stavební úřad nezahájil řízení z moci

úřední podle ust. § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, setrvává tak v nečinnosti, čímž dochází k poškozování práv a zájmů žalobkyně, neboť tyto nepovolené stavby zasahují přímo i nepřímo do jejich vlastnických práv.

Z podané žaloby je nezjistitelné, jaká práva žalobkyně byla tvrzenou nečinností stavebního úřadu dotčena, protože je v ní pouze obecně tvrzeno, že nemovitosti, o jejichž odstranění má být vedeno správní řízení jsou postaveny na pozemcích, které jsou předmětem sporu vedeného žalobkyní, aniž by bylo jakkoliv konkretizováno, o jaké pozemky se jedná a u kterého soudu je spor o vlastnictví veden, takže nelze zjistit, je-li v tomto řízení pokračováno s právním nástupcem žalobkyně a kdo tímto nástupcem je. Vzhledem k úmrtí žalobkyně však již nelze v tomto směru neurčitost žaloby odstranit. Na základě takto formulovaného žalobního návrhu není podle názoru Nejvyššího správního soudu možné dovodit, že podle povahy věci může krajský soud v řízení pokračovat, a tedy ani, že v důsledku úmrtí žalobkyně došlo k přechodu aktivní legitimace na stěžovatelku. Závěr krajského soudu o nemožnosti přechodu práv uplatněných v předmětné žalobě na stěžovatelku byl tedy opodstatněný, a krajský soud proto nepochybil, když z tohoto důvodu řízení o žalobě zastavil.

Protože stěžovatelka není procesním nástupcem žalobkyně a plná moc udělená žalobkyní stěžovatelce pro řízení před krajským soudem zanikla smrtí žalobkyně, byla kasační stížnost podána osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 46 odst. 1 písm. c) ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu